

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Győri Járásbíróság (9021-Győr, Szent István út 3.)

- mint elsőfokú bíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 000 69 - 0 / 2022	
Érkezett: 2022 JAN 11.	
Példány: 1	Kezelőiroda: 1
Melléklet: 5 db	

GYŐRI JÁRÁSBÍRÓSÁG GYŐR	
2022. JAN 29.	
Példány: 1	Melléklet: 2 + box
P. 20.743/2020	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Győri Törvényszék 2021. május 10. napján meghozott, és velem jogi képviselőm útján 2021. július 13. napján közölt 2.Pf.20.430/2020/10 sorszámú jogerős ítélet alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően a Kúria Pfv.V.21.059/2021/2. számú végzésére kiterjesztve semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

(továbbiakban: alperes) 1/1 arányú kizárólagos tulajdonát képezte [REDACTED] helyrajzi szám alatt felvett, 1 hektár 2263 m2 alapterületű, 20,84. AK értékű ingatlan.

[REDACTED] mint eladó, és a perben nem álló [REDACTED] mint vevő között [REDACTED] 2018. április 17. napján ügyvéd által ellenjegyzett, teljes bizonyítóerejű magánokiratba foglalt ingatlan-adásvételi szerződés jött létre, mely adásvételi szerződés szerint az alperes eladta ingatlanát a perben nem álló [REDACTED] vevő részére kölcsönösen kialakított 1.600.000,-Ft (egymillió-hatszázezer forint) vételárért. Az adásvételi szerződés [REDACTED] Város Jegyzője által a 474/2013. (XII.12.) Korm. Rendelet szerinti eljárásban közzétételre került.

Az közzétett adásvételi szerződésre a mező-és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (Földforgalmi tv.) 21.§ (2) bekezdése alapján, elfogadó nyilatkozatot nyújtottam be [REDACTED] - továbbiakban: felperes).

A jegyző által közzétett, elfogadó nyilatkozattal érintett adásvételi szerződés 6. pontja tartalmazta, hogy az eladó szavatosságot vállal az 1. pontban körülírt ingatlan per-, teher-, és igénymentességéért, továbbá kijelenti, hogy azon semminemű köztartozás nem áll fenn, elfogadó nyilatkozatomat ennek ismeretében tettem meg.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal földbizottsági állásfoglalást szerzett be az ügyben, mely földbizottsági állásfoglalás mind az én, mind pedig a szerződés szerinti vevő

tulajdonszerzését támogató döntést hozott, mellyel szemben a szerződés szerinti vevő a 2018-ban hatályos szabályok szerint kifogást nyújtott be a helyi képviselő-testülethez, melyet a testület elutasított. [REDAKTOR] képviselő-testülete [REDAKTOR] határozatából derült ki az (tekintve, hogy erre irányuló információt, kikötést a szerződés nem tartalmazott), hogy a földön [REDAKTOR] szerződés szerinti vevő 2037-ig bejegyzett földhasználati joggal rendelkezik.

E kikötést, a fennálló földhasználati jogviszonyra vonatkozó utalást, kikötést az adásvételi szerződés nem tartalmazott.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal 571510/6/2018 számú, 2019. január 30. napján kelt, a közléssel végleges, határozatával az alperes, mint eladó és a [REDAKTOR] mint vevő között a [REDAKTOR] ingatlanra kötött adásvételi szerződést a velem, mint elővásárlásra jogosult, és elfogadó nyilatkozatot tevő vevővel hagyta jóvá. A hatóság megállapította, hogy elővásárlásra jogosultként [REDAKTOR] vevő helyébe lépek, mint szerződő fél.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal 571510/6/2018 számú, 2019. január 30. napján kelt határozatának eredményeként tehát a közzétett, elfogadó nyilatkozattal érintett adásvételi szerződésben vevői oldalon alanycsere következett be.

Tekintettel arra, hogy én a fennálló földhasználati jogviszonyról elfogadó nyilatkozatom benyújtásakor nem tudtam, továbbá a közzétett-és általam elfogadott-, adásvételi szerződés 6. pontjában az eladó kifejezetten szavatosságot vállalt az ingatlan per-teher-és igénymentességeért, a 2019. január 30. napján kelt, és az alperesnek 2019. január 31. napján kézbesített levelemben felhívtam az alperest, hogy a tehermentes tulajdonszerzésem akadályát 8 (nyolc) napon belül hárítsa el.

Tekintettel arra, hogy az alperes a tehermentesítést ezen elsőként megküldött levélben írt felhívás ellenére nem hajtotta végre, a levélre pedig nem is reagált, a felhívást megismételtem azzal, hogy a második levél 2019. február 14. napján kelt és azt 2019. február 15-én kézbesítették az alperesnek.

E levél nyomán a felek és jogi képviselőik között egyeztetésre került sor, 2019. február 21-én, és amelyről a periratokhoz is csatolt jegyzőkönyv készült. A jegyzőkönyv szerint a személyes találkozón is megerősítettem tehermentesítési igényemet, a tehermentesítés körében intézkedések megtételére a jegyzőkönyv szerint az alperes 2019. február 25-ig kapott, harmadik alkalommal haladékokat.

2019. február 25-én kelt e-mail üzenetében az eladó bejelentette, hogy a felesbérő nem hajlandó a szerződés megszüntetésére, ekként nyilvánvalóvá vált, hogy a tehermentesítés lehetetlen.

Ezt követően számomra -mivel a fennálló haszonbérleti jogviszony folytán tulajdonszerzésem az adásvételi szerződés 6. pontja szerint nem lehetett per-teher-és igénymentes, (azaz jogszerzésemnek -tulajdonszerzésemnek-, akadályja nem volt, de jogszerzésem korlátozott lehetett csupán), -azon túl hogy a Ptk. 6:176.§ (1) bekezdése szerint követelhettem a tehermentesítést-, mivel a Ptk. 6:176.§ (2) bekezdése szerint a tehermentesítést jómagam nem tudtam elvégezni, illetve az lehetetlen volt, a szerződéstől

elállhattam, és kártérítést követelhettem, vagy a teher átvállalása fejében az ellenérték megfelelő csökkentését követelhettem.

En ez utóbbi lehetőséget választottam, a vételárat kifizettem -jelezve jogszavatossági jogaim fenntartását-, tulajdonjogomat az ingatlanügyi hatóság bejegyezte, ugyanakkor ezt követően vételár csökkentésére irányuló igényt kívántam érvényesíteni, emellett a Ptk. 6:142.§ alapján érvényesíteni kívántam az alperessel szemben azon illetéket is, melyet a NAV felé voltam köteles befizetni, ugyanis az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 26.§ (1) bekezdés p.) pontja szerinti illetékmentességet- mivel a felesbérleti jogviszony 2027.12.31-ig fennáll, tehát az ingatlant nem tudtam 5 éven belül saját használatba venni, nem vehettem igénybe, az erre irányuló kérelmemet az adóhatóság elutasította.

[A felperes kereseti kérelme és az alperes ellenkérelme]

Az alperessel szemben általam a [REDACTED] előtt folyt 14022/Ü/30690/2019 ügyszámon megindított fizetési meghagyásos eljárásban benyújtott kötelezetti ellentmondás folytán kereseti kérelmet (részletes tényállás) terjesztettem elő (P.21.434/2019.).

A kereseti kérelmemben kértem, hogy a bíróság kötelezze az alperest: vételár-csökkentés jogcímén (Ptk. 6:176.§ (3) bekezdés) 600.000,-Ft (hatszáz-ezer forint) tőke és az említett összeg 2019. március 07-től a kifizetés napjáig számított késedelmi kamatai megfizetésére

Kártérítés jogcímén (Ptk. 6:142.§) 64.000,-Ft (hatvannégy-ezer forint) tőke, és az említett összeg 2019. június 17. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamatai megfizetésére.

Ígényt tartottam továbbá 293.440,-Ft (kettőszázkilencvenhárom-ezer-négyszáznegyven forint) perköltség megfizetésére is.

Késedelmi kamatigényemet a Ptk. 6:48.§-ára alapítottam.

[Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.]

Az alperes azzal érvelt, hogy mivel a fennálló földhasználati jogviszony a szerződés szerinti vevővel [REDACTED] állt fenn, a szerződés 6. pontjában írt szavatosságvállalás rám, mint elfogadó nyilatkozatot tevőre nem vonatkozik, utalt arra, hogy a földhasználati nyilvántartásból meggyőződhettem volna, hogy az ingatlan bejegyzett földhasználattal terhelt, hivatkozott továbbá a követelés időelőttiiségére is, rögzítve, hogy a vételár-csökkentés igényelt összegét vele peren kívül nem közöltem.

[Az elsőfokú bíróság ítélete]:

Az elsőfokú bíróság a per félbeszakadásának megállapítását követően-, meghozott, 2020. szeptember 22. napján kelt P.20.743/2020/6 sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 600.000.- Ft-ot (hatszáz-ezer forintot) és ezen összeg után 2019. március 7. napjától, valamint 64.000.- Ft-ot (hatvannégyezer forintot) és ezen összeg után 2019. június 17. napjától a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 293.440.- Ft (két-százkilencvenháromezernégyszáznegyven forint) perköltséget.

Az elsőfokú ítéletet meghozó bíróság akceptálta a felperesi jogi érvelést, és utalt arra, hogy a Fétv. (2013. évi CCXII. törvény) 16.§ (1) bekezdése szerint- mivel a szerződésnek valamennyi kikötést, feltételt magában kell foglalnia-, annak ki kellett volna terjednie az ingatlant érintő földhasználati jogviszonyra is.

Rámutatott, hogy az általa hivatkozott rendelkezések alapján a Földforgalmi tv. a tulajdonos számára a szerződés közlését, az elővásárlásra jogosult számára pedig a már létrejött szerződés elfogadását írja elő. Az elfogadó nyilatkozattal az elővásárlási jog gyakorlója a szerződésbe belép, a már megkötött szerződésben a vevői oldalon alanycsere történik. (PJD.2019. 1.)

Utalt arra, hogy mivel az alperes a szerződés 6. pontjában az ingatlan per-teher-és igénymentességéért kifejezetten szavatolt, e nyilatkozat az elővásárlási jog jogosultjával szemben is köti. Rámutatott, hogy a Ptk. 6:176.§ szerint -mivel tehermentesítésre az alperes eredménytelenül lett felhívva-, a felperes alappal érvényesített vételár-csökkentési igényt. Rögzíti az elsőfokú ítélet, hogy a fennálló haszonbérleti szerződésről való felperesi tudomás vagy annak hiánya a jogvita szempontjából nem bír ügydöntő jelentőséggel, ugyanis a Ptk. 6:176.§ (5) bekezdése szerint a jogszavatossági jogok, a teherről való tudomás esetén is megilletik a jogosultat- jelen esetben a vevőt-, ha a kötelezett a tulajdonjog, más jog vagy követelés korlátozásmentességéért kifejezetten szavatosságot vállalt a kötelezett.

A bíróság a vételár-csökkentésösszegszerűsége körében ítélezése alapjául elfogadta a közjegyzői nemperes eljárásban beszerzett, és a Pp. 306.§ (1) bekezdése alapján a per anyagává tett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményt.

A 64.000,-Ft megfizetett visszerhes vagyónátruházási illetékkel kapcsolatos kárigény kapcsán pedig arra utalt az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a Ptk. 6:142. §-ában, és az illetékekről szóló1990. évi XCIII. törvény 26. § (1) bekezdés p) pontjában megjelölt jogalapot, és az összecszerűsége nem vitatta, ezért e körben a bíróság a részletes jogi indokolást, és a csatolt okirati bizonyítékok értékelését az ítélet indokolásában mellőzte.

[Alkotmányjogi panasszal támadott másodfokú ítélet]:

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes által benyújtott fellebbezés folytán eljáró Győri Törvényszék 2021. május 10-én kelt (felülvizsgálni kért) 2.Pf.20.430/2020/10. sorszámú ítéletében az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

A másodfokú ítélet indokolása szerint a közhiteles nyilvántartásból való tájékozódás a Ptk: 1:4.§ (1) bekezdése szerint általában elvárható követelmény ingatlan vételénél, így a termőföld vásárláskor is. A jogerős ítélet szerint az elfogadó nyilatkozatot tevő felperestől elvárható lett volna, hogy a bejegyzett földhasználatról tájékozódjon.

A jogerős ítélet okfejtése szerint az eladó és a szerződéskötő felesbérő viszonylatában nem minősült lényeges feltételnek a termőföld haszonbérlete, és azért nem is volt szükséges feltüntetni a szerződésben, mert a felesbérőt illető használat joga – mint teher – a Ptk. 5:159.§ (2) bekezdése és az 5:154.§ (1) bekezdése alapján megszűnik a törvény erejénél fogva, ha a használatra jogosult válik tulajdonossá.

A másodfokú bíróság szerint az alperes és a felesbérője között megkötött szerződésben a kettőjük viszonylatában értelmezhetők elsődlegesen a szerződés kikötései, így a per-, teher-, és igénymentesség is. Az alperes a felesbérőjével megkötött szerződés aláírásakor nem bárkivel

szemben érvényes feltételeket, hanem a felesbérlijével kapcsolatban irányadó rendelkezéseket rögzítette a szerződésben.

Mindezekből az a következtetés vonható le, hogy a másodfokú bíróság szerint a szerződés 6. pontjában tett szavatosság-vállalás az elfogadó nyilatkozatot tevő és ekként a szerződésbe belépő elővásárlási jog-jogosultra nem vonatkozik. A jogerős ítélet kötelezett, mint felperest az alperes javára 63.500 (hatvanháromezeröttszáz) forint elsőfokú, és 53.120 (ötvenháromezer-százhusz) forint másodfokú perköltség megfizetésére is.

[Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzése - Pfv.V.21.059/2021/2.]:

Felülvizsgálati kérelmemben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetemnek helyt adó, az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó határozat hozatalát kértem. Kérelmem szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 1:4. § (1), 6:8. § (1) bekezdését, a 6:142. §-t, a 6:176. § (1)-(3) és (5), a 6:222. § (4) bekezdését, a mező-és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (továbbiakban: Földforgalmi tv.) 21. § (8), 30. § (1) bekezdését, a Fétv. 16. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2013. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését. Kiemeltem, hogy a közzétett és általam teljeskörűen elfogadott adásvételi szerződés a fennálló földhasználati jogviszonyra utalást, kikötést nem tartalmazott, az eladó a 6. pontban a Ptk. 6:176. § (5) bekezdése szerint kifejezetten szavatosságot vállalt az ingatlan per-teher-és igénymentességéért, míg a 9. pontban vállalta, hogy az ingatlant a teljes vételár megfizetésével egyidejűleg a vevő birtokába bocsátja. Ezért, miután az alperes az ingatlant felhívásra nem tehermentesítette, a teher átvállalása fejében követelhetette az ellenérték megfelelő, szakvéleménnyel igazolt csökkentését. A Ptk. 6:142. § alapján érvényesítettem e mellett az alperessel szemben az illetéket is, ugyanis az ingatlant nem tudtam 5 éven belül saját használatba venni, ezért elvesztettem az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 26. § (1) bekezdés p) pontja szerinti illetékmentességet. A jogszavatossági igény érvényesítését megalapozó, a vevő tulajdonjogát korlátozó jog a tulajdonjog bármely részjogosítványát (birtoklás, használat, hasznok szedése, rendelkezés) bármilyen módon érintő, harmadik személyt megillető jogosultság lehet (Kúria Pfv.V.20.977/2015/5., Pfv.V.20.043/2021/13.).

A Pp. 408. § (1) bekezdése alapján kizárt felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (2) bekezdése b) pontja és (3) bekezdése alapján kértem. Indokaim szerint a megsértett jogszabályok: a Ptk. 1:4. § (1), 6:8. § (1) bekezdése, a 6:142. §-t, a 6:176. § (1)-(3) és (5), a 6:222. § (4) bekezdése, a Földforgalmi tv. 21. § (8), 30. § (1) bekezdése, a Fétv. 16. § (1) bekezdése. Érveim szerint a Kúria még nem foglalt állást a mező-és erdőgazdasági föld adásvételére kötött szerződésben az eladó jogszavatossági felelősségéről, a következő elvi jelentőségű jogkérdésekben: az adás-vételi szerződésben kell-e rögzíteni azt is, hogy a föld bejegyzett földhasználattal terhelt és az milyen terjedelmű, különösen abban az esetben, ha a földhasználat a közzétett adásvételi szerződésben érintett felek közötti földhasználati szerződésen alapul? Amennyiben a közzétett adásvételi szerződésben az eladó a fennálló bejegyzett földhasználat feltüntetését elmulasztja, ugyanakkor a vételár megfizetéséhez kötötten az ingatlan birtokba adását vállalja és szavatol az ingatlan per-teher-és igénymentességéért, akkor e feltételek kötik-e a szerződést magára nézve teljeskörűen elfogadó elővásárlóval szemben, aki a szerződés szerinti vevő helyébe lép? Ha a szerződés az eladó és a jogát gyakorló elővásárlásra jogosult között jön létre, akkor a kötelezettségvállalásai kötik-e az eladót az elővásárlásra jogosulttal szemben, vagy mentesülhet egyes kikötések

vonatkozásában a szerződés teljesítésének kötelezettségétől, jogszavatossági felelőssége alól arra hivatkozással, hogy e kikötések teljesítését az eredeti szerződés szerinti vevővel fennálló kötelmi jogviszony akadályozza, a kikötések címzettje csak az eredeti, szerződés szerinti vevő, amennyiben erre utalást maga az adásvételi szerződés nem tartalmaz? A felperes szerint a felülvizsgálat kötelező engedélyezésének is fennáll a feltétele: a jogerős ítélet a Kúria Pfv.VI.21.024/2006. számú ügyben hozott, EBH.2006. 1503. szám alatt közzétett határozatától, miszerint a vételi ajánlat az azt közlő eladót a vevővel szemben köti, e jogkérdésben eltér. A jelen esetben a jogvita alapja éppen az volt, hogy a felperes, mint elővásárlásra jogosult igényt tartott arra, hogy a közzétett adásvételi szerződés minden rendelkezése hatályosuljon vele szemben is, a másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanakkor kötelezettségei alól bizonyos pontok esetében az eladó az elővásárlóval szemben mentesülhet. A perben vitatott szerződésből 20 éves felesbérleti szerződés feltüntetése maradt el (a jogviszony végső törvényi dátuma: 2028. december 31.). Ez a teher a termőföld árát jelentősen befolyásoló tényező, amelyet a perben elfogadott szakértői vélemény is alátámaszt.

A Kúria döntése szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem alapos. A Kúria, indoklása szerint, ebben az esetben is kötve van a fél kérelméhez [Pp. 2. § (2), 405. § (1), 370. § (1) bekezdése, 364. §], a felülvizsgálat engedélyezése körében csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálja. A felülvizsgálat engedélyezése minden esetben a fél kérelmén alapul, azon a Kúria akkor sem terjeszkedhet túl, ha az engedélyezés vizsgálata körében az ügy érdemére kiható jogszabálysértést észlel [a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 2/2017. (XI. 13.) PK vélemény 6. és 7. pont, 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény 6. és 7. pont].

A felperes által a Pp. 408. § (1) bekezdése alapján kizárt felülvizsgálat engedélyezése alapjaként megjelölt Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja a felülvizsgálat kivételes engedélyezésének vagylagos feltételét, két eltérő esetét jelöli meg: a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét. Az engedélyezés iránti kérelem kötelező tartalmi kelléke a Pp. 410. § (2) bekezdés cb) pont alapján a jogkérdés megjelölése, amelynek különleges súlya vagy társadalmi jelentősége indokolja a befogadás engedélyezését. A perbeli jogvita a felperessel már létrejött adásvételi szerződésből, annak felperes által állított hibás teljesítéséből fakadt. A perben nem relevánsak a földre vonatkozó, hatósági jóváhagyáshoz kötött adásvételi szerződés kapcsán az elővásárlási jog gyakorlásával és az adásvételi szerződés hatósági jóváhagyásával kapcsolatos, a közigazgatási eljárásra vonatkozó törvényi rendelkezések, a Földforgalmi tv. és a Fétv. felperes által megsértettként megjelölt rendelkezései, mert azok alapján a jogvita érdemben nem dönthető el. A kereset benyújtásakor a felperessel létrejött adásvételi szerződés már tény, mégpedig olyan tény, amely megalapozta a felperes anyagi jogi keresetösségi jogát, a létrejött szerződés hibás teljesítésével kapcsolatos kártérítési és jogszavatossági igényét. A jogvita rendezése, a kereset érdemi elbírálása a Ptk., ezen belül is a jogszavatossági szabályok alkalmazását igényelte. A hibás teljesítés, mint nevesített szerződésszegési eset jogkövetkezménye visszerthes szerződés esetén többek között az okozott kár megtérítése (6:174. §), és a jogszavatosság (6:175-6:176. §). A felperes által megfogalmazott – tartalmukban azonos – jogkérdések egyike sem indokolhatta ezért a felülvizsgálati kérelem befogadásának az engedélyezését, mert azokat a felperes és nem a jogerős ítélet vetette fel. Az elsőfokú bíróság felperesre kedvező határozata a Ptk. 6:176. § (5) bekezdése rendelkezésén alapul, míg a másodfokú bíróságé a Ptk. 1:4. § [Az elvárható magatartás elve. Felróhatóság] (1) bekezdésén. A Kúria szerint a felperes által érvényesített igény kapcsán megválaszolandó jogkérdés nem is

mutat túl az egyedi ügyön, nincs különleges súlya, nem fordul elő nagy számban és nem bír társadalmi jelentőséggel sem, mert az adott ügy sem közvetlenül, sem közvetett módon nem érinti a jogalanyok, a társadalom széles körét.

A Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a közzétett határozatától jogkérdésben eltérő jogerős ítélet miatt a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a BHGY-ben 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul [a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény 5. pont]. A felperes kérelmét a Legfelsőbb Bíróság Pfv.VI.21.024/2006. számú ügyben hozott, EBH2006. 1503. szám alatt közzétett határozata tehát nem alapozta meg.

IV/3606-4/2021. Alkotmánybírósági végzés:

Az Alkotmánybíróság – egyesbíróként eljárva – a Győri Törvényszék 2.Pf.20f430/2020/10. számú ítélete ellen előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja, mivel az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás van folyamatban.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Nyilatkozom, hogy valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, perújítást tudomásom szerint egyik fél sem kezdeményezett.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntést a Győri Törvényszék 2021. július 13. napján közölte elektronikusan, jogi képviselőm útján. Nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap – 2021. szeptember 11.) megtartásra került.

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (4) bekezdése alapján, ha a jogerős döntést megtámadó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel visszautasította, majd a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntést hozott a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizsgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása miatt, vagy azért, mert a felülvizsgálat kizárt, akkor a Kúria ezen döntését az Abtv. 26. § (1) bekezdése vagy 27. §-a alapján megtámadó – és az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül benyújtott – alkotmányjogi panaszt, amennyiben az a jogerős döntésre is kiterjed, nem lehet elkésztettnek tekinteni e határozat vonatkozásában.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tű. állásfoglalás I. 5. pont alapján az alkotmányjogi panasz alapján lefolytatott alkotmányossági felülvizsgálat keretében a Kúria döntésén keresztül a – korábban alkotmányjogi panasszal megtámadott, de a felülvizsgálati eljárás miatt érdemben nem vizsgált – jogerős döntés – a korábbi alkotmányjogi panaszba foglalt kérelemnek megfelelően – akkor is felülvizsgálható, ha az indítványozó korábban felülvizsgálati (vagy csatlakozó felülvizsgálati) kérelmet nyújtott be, de azt a Kúria érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 411. § (1) és (2) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése tárgyában végzéssel határoz. Amennyiben a Kúria a felülvizsgálatot megtagadja, a Kúria e döntése ellen határidőben benyújtott, a korábbi alkotmányjogi panaszban támadott jogerős döntést a befogadást megtagadó kúriai végzésen keresztül támadó alkotmányjogi panaszt a jogerős döntés tekintetében nem lehet elkésztetnek tekinteni, és az – a törvényben meghatározott egyéb feltételek teljesülése esetén – érdemben vizsgálható.

Bitskey Botond Dr. főtitkár 2021. november 10-én kiadott IV-21/03606-7/2021 iktatószámú tájékoztatása szerint a befogadás megtagadása esetén tehát az alkotmányjogi panaszt a Kúria végzéséről való tudomásszerzést követő 60 napon belül ismételtelen elő kell terjeszteni, és azt – az Ügyrend 32. § (4) bekezdésének alkalmazhatósága érdekében – a Kúria végzésére is ki kell terjeszteni.

A Kúria döntését 2021. november 5. napján vette át a képviselőtemben eljáró ügyvéd. Nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap – 2022. január 4.) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Győri Törvényszék fentiekben bemutatott 2.Pf.20.430/2020/10. sorszámú ítélete jogaimat és érdekeimet jelentősen sérti, mivel a perben, mint felperes vettem részt. Az Abtv. 27. § (2) bekezdésben foglalt feltételre tekintettel az egyedi ügyben érintettként jogosult vagyok alkotmánybírói panasz benyújtására.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Álláspontom szerint a Kúria Pfv.VI.21.059/2021/2. sorszámú végzése sérti Magyarország Alaptörvényének (2011. április 25.) alábbi rendelkezéseit:

- sérti az Alaptörvény B) cikkét

“(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) érintett rendelkezése:

„15. § (1) A jogszabályi rendelkezést - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a hatálybalépését követően

a) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint

b) megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.”

- továbbá sérti az Alaptörvény 28. cikkét

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok

értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Álláspontom szerint a Kúria súlyosan megsértette alaptörvény által biztosított jogaimat azzal, hogy felülvizsgálati kérelmemet visszamenőleges jogalkalmazással utasította el, földtörvénnyel kapcsolatos indokaimat pedig teljes mértékben figyelmen kívül hagyta annak széles társadalmi rétegeket érintő volta és a jogalkotó termőfölddel kapcsolatos visszaéléseket korlátozó célja ellenére.

Álláspontom szerint a Győri Törvényszék 2.Pf.20.430/2020/10. sorszámú ítélete sérti Magyarország Alaptörvényének (2011. április 25.) alábbi rendelkezéseit:

- sérti az Alaptörvény P) cikkét

„(1) A természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.
(2) A termőföld és az erdők tulajdonjogának megszerzése, valamint hasznosítása (1) bekezdés szerinti célok eléréséhez szükséges korlátait és feltételeit, valamint az integrált mezőgazdasági termelés-szervezésre és a családi gazdaságokra, továbbá más mezőgazdasági üzemekre vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.”

- ellentétes az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével

„Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

- sérti az Alaptörvény XV. cikkét

„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

- ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

- továbbá sérti az Alaptörvény 28.cikkét

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

28. cikk rendelkezése nem fogalmaz meg olyan jogot, amelyre alkotmányjogi panaszt önállóan lehetne alapítani {3231/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [7]}. Ezért ezen alaptörvényi rendelkezéssel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nincs helye.

Álláspontom szerint a Győri Törvényszék döntése alaptörvényellenes, amikor a Ptk. által biztosított jogszavatosság (per-, teher- és igénymentesség) intézményétől érdemi indoklás nélkül megfoszt. A Győri Törvényszék súlyosan sérti jogaimat a termőföld per-, teher- és igénymentessége tekintetében is mikor ezen szerződéses kikötést velem szemben nem tekinti joghatályosnak pusztán azért, mert törvény által biztosított elővásárlási jogommal élve, a termőföld adásvételi szerződés tekintetében eredeti vevő helyébe léptem. Ezen döntés eredményeként pedig sarkalatos törvény hiányában önkényesen ítél többlet jogosultságokat a termőföld adásvételi szerződés szerinti eredeti vevőnek az elővásárlási joggal élő, szerződésbe belépő vevővel szemben.

Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói-döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Véleményem szerint fenti alaptörvény rendelkezések megsértése miatt a Győri Törvényszék 2.Pf.20.430/2020/10. sorszámú ítéletének a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenessége megállapítható.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A támadott bírósági határozatot ellentétesnek tartom az Alaptörvény több rendelkezésével, így a B) cikk (1) bekezdésével, P) cikk (1) és (2) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, a XV. cikk (1)–(2) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a 28. cikkel. A következő pontban részletesen kifejtett indokaim szerint.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása a Kúria döntésén keresztül

I. Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelme (visszaható hatályú jogalkotás)

A Pp. 408. § (1) bekezdése alapján kizárt felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján is kértem a Kúriától, mivel a felülvizsgálat kötelező engedélyezésének is fennállt a feltétele: a jogerős ítélet a Legfelsőbb Bíróság Pfv.VI.21.024/2006. számú ügyben hozott, EBH.2006. 1503. szám alatt közzétett határozatától, miszerint a vételi ajánlat az azt közlő eladót a vevővel szemben köti, e jogkérdésben eltér. A Kúria ezen kérelmemet elutasította, indoklásában pedig arra hivatkozott, hogy a jogerős ítéletként a Kúria által meghozott, a BHGY-ben 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezést veszi alapul [a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény 5. pont]. A Győri Törvényszék az ítéletét 2021. május 10-én hozta meg, majd a törvény által előírt 30 napos írásba foglalási határidőt jelentősen túllépve, a Kúria által kihirdetett módosított PK vélemény után 1 nappal, 2021. július 13-án közölte jogi képviselőmmel!

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépése után is fenntartotta azon korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben - a visszaható

hatályú jogalkotás tilalma és a felkészülési idő hiánya esetén lehet alapítani {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]-[17], 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]}

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a visszaható hatályú jogalkotás tilalma „egyfelől nem abszolút, másfelől mivel az Alkotmánybíróság által vizsgált jogviszonyok szükségképpen különböznek egymástól - közjogi vagy magánjogi, folyamatban levő vagy már teljességbe ment, vagy rövid távúak, esetleg tartósak, érvényesek vagy már keletkezésükkor érvénytelenek stb. - ezért az Alkotmánybíróság esetről esetre vizsgálja meg, hogy megvalósul-e a jogbiztonság sérelme” {7/2016. (IV. 6.) AB határozat, Indokolás [21]}.

„[a] jogállamiság egyik legfontosabb alkotóeleme a jogbiztonság, amely - egyebek között - megköveteli, hogy a jogalanyoknak meglegyen a tényleges lehetőségük arra, hogy magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani, ennek érdekében a jogszabályok a kihirdetésüket megelőző időre nézve ne állapítsanak meg kötelezettséget, illetőleg valamely magatartást visszamenőleges hatállyal ne minősítsenek jogellenesnek” {7/2016. (IV. 6.) AB határozat, Indokolás [18]}

Egy jogszabály nem csupán akkor ütközhet a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit - erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint - a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell. {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [106]}.

Nincs akadálya annak, hogy a jogalkotó a múltban keletkezett jogviszonyokból származó jogokat és kötelezettségeket szabályozzon, amennyiben az új szabályozás ezeket a jogokat és kötelezettségeket hátrányosan csak a hatálybalépés utáni időtől fogva érintheti, hiszen a visszaható hatályú jogalkotás tilalma nem értelmezhető akként, hogy a fennálló tartós, határozatlan időtartamú jogviszonyok a jövőre nézve semmilyen esetben sem alakíthatóak át vagy változtathatóak meg {3061/2017. (III. 31.) AB határozat, Indokolás [11]-[12]}.

A Kúria eljárása véleményem szerint hátrányosan érint, mivel elutasításában olyan jogértelmezésre, PK véleményre hivatkozik, mely a törvényszéki ítélet meghozatalakor még nem létezett! Ráadásul a korábbi 2/2017. (XI.13.) PK vélemény (5. pont), amely a Győri Törvényszék ítélet hirdetésekor érvényben volt, időbeli korlát nélkül lehetővé tette az elvi irányítás még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi döntés, kollégiumi állásfoglalás) kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapuló felülvizsgálatot. A Kúria ezen eljárása rendkívül érdekes, mert a jogszabálysértés észlelésének kérdéskörében, ezzel szemben, a 2/2017. (XI.13.) PK véleményre is hivatkozik.

II. Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelme (tulajdonhoz való jog)

Vitatom a Kúria álláspontját, miszerint „jelen perben nem relevánsak a földre vonatkozó, hatósági jóváhagyáshoz kötött adásvételi szerződés kapcsán az elővásárlási jog gyakorlásával és az adásvételi szerződés hatósági jóváhagyásával kapcsolatos, a közigazgatási eljárásra vonatkozó törvényi rendelkezések, a Földforgalmi tv. és a Fétv. felperes által megsértettként megjelölt rendelkezései.”

A per alapját pont a földforgalmi törvény rendelkezései határozzák meg! Hiszen, például ha nem termőföldről lenne szó a bérleti szerződés a ptk. szabályai szerint felmondható lenne! Sőt maga a

felesbérlet, mint olyan, sem létezett más jogviszonyban, csak termőföld esetében! Ráadásul a Győri Törvényszék jogértelmezése az eltitkolt felesbérleti szerződés révén, pont a jogalkotó termőföldekkel kapcsolatos visszaélések megfékezésére tett szándékával ellentétes! Ha a bérleti jogviszony nem képezi a termőfölddel kapcsolatos lényeges információk részét és éppen ezért nem kötelező annak feltüntetése minden jellemzőjével együtt (ideje, díja) az adásvételi szerződésben, akkor vajon a földbizottság hogyan tud megfelelni törvényi kötelezettségeinek? Vajon mi módon tudja ellenőrizni a termőföld vételárát, ha a törvény által előírt vizsgálandó 20 év tekintetében semmilyen információval nem rendelkezik annak bérleti szerződésben már eleve lekötött időtartamáról? 2013. évi CXXII. törvény [Földforgalmi tv.] 24. §. (3) Az adásvételi szerződésnek a 23/A. § (1) h) a földnek az ügylet szerinti ellenértéke alapos indok nélkül ne haladja meg ha) erdőnek nem minősülő föld esetén a földnek - indexálással meghatározott - 20 éves termelési időszakra számított jövedelemtermelő képességét.

A Kúria véleményével ellentétben, meglátásom szerint pont a Győri Törvényszék ítélethez fűzött indoklása az, ami szükségessé teszi a körülmények és előzmények teljesmértékű figyelembe vételét, kiváltképp, hogy az indoklás a termőfölddel kapcsolatos jogalkotói szándékkal ellentétes ("Az alperes a felesbérelőjével megkötött szerződés aláírásakor nem bárkivel szemben érvényes feltételeket, hanem a felesbérelőjével kapcsolatban irányadó rendelkezéseket rögzítette a szerződésben" – miközben a földforgalmi szabályozás egyértelműen előírja az adásvételi szerződés 60 napos kötelező kifüggesztését és az elővásárlásra jogosultak körét)! Az pedig nyilvánvalóan nem vitatható, hogy a földforgalmi szabályozás a társadalom széles rétegeit érinti.

Az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített tulajdonhoz való jogból levezethető jogom sérül azáltal, hogy az általam 100%-ban elfogadott adásvételi szerződés per-, teher- és igénymentességre vonatkozó pontja a törvényszék szerint rám, mint a szerződésbe eredeti vevő helyébe lépő vevőre nem vonatkozik: "az alperes és a felesbérelője között megkötött szerződésben a kettőjük viszonylatában értelmezhetők elsődlegesen a szerződés kikötései, így a per-, teher-, és igénymentesség is. Az alperes a felesbérelőjével megkötött szerződés aláírásakor nem bárkivel szemben érvényes feltételeket, hanem a felesbérelőjével kapcsolatban irányadó rendelkezéseket rögzítette a szerződésben." Ha a támadott bírósági ítélet szerinti jogértelmezés lenne helyes, az nemcsak azt jelentené, hogy eladó utólagosan válogathat az adásvételi szerződés mely pontjait hajlandó az újonnan belépő vevő (bárki) irányában is fenntartani, de azt is, hogy a szerződésbe belépő vevő esetében nincs per-, teher- és igénymentességre, valamint jogszavatosságra vonatkozó kötelezettség vállalása, ily módon a per-, teher- és igénymentes tulajdonszerzésre vagy annak akadályozása esetén kártérítésre a törvényes elővásárlási jogával élő földműves nem jogosult.

Köztudott, hogy a termőföld vásárlás más ingatlan adásvételhez képest egy jóval bonyolultabb és éppen ezért hosszabb folyamat, mely akár 5-6 hónapig is elhúzódhat. Ha elfogadjuk azt a bírósági joggyakorlatot, hogy a kifüggesztett adásvételi szerződés pontjai, jelen esetben a per-, teher- és igénymentesség és jogszavatosság pont csak az eredeti vevőre vonatkozik, úgy tágabb értelmezésben akár az is előfordulhat, hogy az eredeti vevő helyébe lépni szándékozó elővásárló a földfolyamat végén mégsem tud elővásárlási jogával élni. Hiszen pl. ha a vevő nem akarja akárkinek eladni a földjét és tudomást szerez a 60 napos kifüggesztés után a rájelentkezésről, nyugodtan jelzálogba teheti vagy a családban elajándékozhatja (az ajándékozásra nem terjed ki a hatósági jóváhagyás!) a termőföldet vagy annak egy részét, mielőtt az adásvétel teljes hatósági folyamata lezárulna. És mivel a Győri Törvényszék szerint a per-, teher- és igénymentesség, valamint a jogszavatosság csak eredeti vevővel szemben köti

eladót, az újonnan törvényesen belépő vevő termőföld vásárlása meghíúsul vagy csak részben és terhekkel valósulhat meg, mellyel szemben jogorvoslat sem illetné meg. Ez nyilvánvalóan ellentétes az alaptörvénnyel és a jogalkotói szándékkal, a földforgalmi szabályozásnak nem célja a visszaéléseknek tág teret adni.

Meglátásom szerint a Győri Törvényszék jogértelmezése jogbizonytalanságot eredményez, ezért alaptörvény-ellenes. Rendkívül sérelmesnek tartom, hogy bár a Kúria az ügy érdemére kiható jogszabálysértést észlelt, annak elhárítására semmit nem tett, miközben a tulajdonhoz való jogom alaptörvény által biztosított jog!

17/2015. (VI. 5.) AB határozat: Az elővásárlásra jogosult tehát csak a vevő vételi szándékát képes meghíúsítani, és az adásvétel tárgyát azonos feltételekkel a maga számára megszerezni, az eladói szándékot jognyilatkozata, illetve az attól való tartózkodás nem érinti: a szerződés létrejön, csak nem az eredeti felek között.

Az elővásárlási jog esetén is szabadon határozhat a tulajdonos arról, milyen tartalommal, milyen feltétellel akarja, kívánja tulajdonának tárgyát eladni. A korlátozás kizárólag az eladó vevőválasztási szabadságát érinti, feltéve, hogy az elővásárlásra jogosult a vevővel azonos tartalommal és feltételekkel kész vele szerződést kötni.

3244/2017. (X.10.) AB határozat: Kétségtelen, hogy az elővásárlási jog jogszabályban történő biztosítása mind a tulajdonos, mind a szerző fél szerződési szabadságát korlátozza, azonban ez csak annyit jelent, hogy ha a tulajdonos el akarja adni a tulajdon tárgyát, akkor nem annak a személynek ruházhatja át a jogot, akivel egyébként megegyezne, hanem – a kapott ajánlattal azonos feltételekkel – az elővásárlásra jogosultnak.

A 3214/2015. (XI. 10.) AB végzésében azon korábbi gyakorlatát szilárdította meg, mely az Alkotmánybíróság korai gyakorlata óta a tulajdonjoggal kapcsolatos vizsgálatok egyik kiindulópontja: „[A]z államnak nincs kötelezettsége arra, hogy a magánszemélyt tulajdonszerzéshez vagy tulajdon élvezetéhez segítse”. {Indokolás [18]} Ezen túlmenően a végzés rámutatott arra is, hogy a tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem más jogi normák határozzák meg. Az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát ugyanakkor az Alaptörvény alapján kell megállapítani. Ez az ellentmondás nehézséget jelent a tulajdonként védett jogosítványok meghatározásakor. Az ellentmondás úgy oldható fel, hogy az Alaptörvény tulajdonhoz való alapjogként a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi: a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján általában köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői (Indokolás [18]).

Az általam hivatkozott per-, teher- és igénymentesség pedig csakúgy, mint a jogszavatosság a Ptk. által elismert, a szerződés megkötésének időpontjában fennálló konkrét jogosítvány, ezáltal az Alaptörvény által védett, tulajdonhoz való jog. Ezen jogomat a Kúria végzése is elismeri: “A perbeli jogvita a felperessel már létrejött adásvételi szerződésből, annak felperes által állított hibás teljesítéséből fakadt.” “A kereset benyújtásakor a felperessel létrejött adásvételi szerződés már tény, mégpedig olyan tény, amely megalapozta a felperes anyagi jogi keresetőségi jogát, a létrejött szerződés hibás teljesítésével kapcsolatos kártérítési és jogszavatossági igényét.”

Érveim alátámasztásául hivatkozom az Alkotmánybíróság több, a tulajdonhoz való joggal összefüggésben hozott határozatára, így a 64/1993. (XII. 22.) Ab határozatra, valamint az azt megerősítő 26/2013. (X. 4.) Ab határozatra is.

A törvényszék értelmezésével ellentétben annak van (kellene hogy legyen) döntő jelentősége, hogy az adott adásvételi szerződés milyen jogokat és terheket tartalmazott, míg e tekintetben a vevő személyének, illetőleg annak változása nem bír relevanciával. Ha a jövőben ezen bírósági jogértelmezés teret nyerhet, az nemcsak az elővásárlási jog, de a földforgalmi törvény teljes kiüresítését is jelentené.

III. Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésének sérelme (egyenlő bánásmódhoz való jog)

A Győri Törvényszék jogértelmezése egyúttal indokolatlan megkülönböztetést is eredményez a kifüggesztett adásvételi szerződést megkötő eredeti vevő és az azt teljes egészében, teljeskörűen elfogadó elővásárlási jogosultságukkal élő rájelentkezők között. Kúriához intézett felülvizsgálati engedély kérelmemben az eredeti vevő és a szerződésbe belépő vevő közti diszkriminációt tisztázandó kérdést is szerepelt, melyek megválaszolását a Kúria határozatában visszautasította, a diszkrimináció feloldásáról nem intézkedett.

3354/2020. (X.14.) AB határozat [26] A föld mint természeti tárgy korlátozott mértékben áll rendelkezésre: nem szaporítható és nem helyettesíthető. Ebből adódik, hogy a termőföldnél a tulajdonhoz jutás lehetőségének egyenlő esélye nehezebben teremthető meg, mint más, elvben korlátlanul rendelkezésre álló javaknál. A termőföld a mezőgazdasági termelés alapja. A tulajdoni, birtoklási, használati viszonyok, a föld védelmének szabályai kialakításában meghatározó, hogy az állam milyen agrárpolitikát követ, milyen célokat érvényesít. Az elővásárlási jogra vonatkozó szabályok megalkotásával a jogalkotó azt jelzi, hogy milyen alanyi kör számára kívánja a gazdálkodáshoz szükséges termőföldterületet biztosítani, illetve másik oldalról, milyen alanyi kör számára nehezíti vagy akadályozza a termőföld tulajdonának megszerzését.

A jogalkotó és ezáltal a törvény világosan rangsorolja a termőföld vásárlás során előnyt élvezők jogosultságait, körét és ranghelyét. A rangsorban a földhasználó eleve elsőbbséget élvez (2013. évi CXXII. törvény [Földforgalmi tv.] 18. §. (1) b)). E minőségére azonban eredeti vevő az adásvételi szerződésben nem hivatkozott, így fordulhatott az elő, hogy az adásvételi szerződést a hatóság velem hagyta jóvá. Tisztességtelen és hátrányos megkülönböztetés velem szemben ugyanakkor utólagosan erre hivatkozni, miközben több bírósági, kúria döntés is kimondja: a hatósági eljárás során csak azon jognyilatkozatok vehetőek figyelembe, melyek a nyilatkozat megtételekor rendelkezésre álltak. Utólagosan ezeket pótolni nem lehet.

3354/2020. (X.14.) AB határozat [26] „A Fétv. 2020. július 1-jétől módosult. A módosított rendelkezés szerint „ha a vevő maga is elővásárlási joggal rendelkezik és az adásvételi szerződésben nem nyilatkozik a részére szerződésben meghatározott elővásárlási jogról vagy törvényen fennálló elővásárlási joga esetében arról, hogy az mely törvényen és az ott meghatározott sorrend melyik ranghelyén illeti meg, akkor a sorrendben mögötte álló elővásárlásra jogosulttal szemben később e jogára nem hivatkozhat.”

A földhasználó elsőbbsége a törvény szerint csak az elővásárlási rangsor tekintetében áll fenn, egyéb előnyöket és ezáltal közvetetten a eladó számára a szerződés adott pontjai alól való mentesülést nem biztosít. E tekintetben azonos szabályozási körbe vont jogalany vagyok az eredeti vevővel. A bíróság eredeti vevőre való hivatkozása és ezáltal eladó kedvezőbb helyzetbe hozása/mentesítése, éppen ezért meglátásom szerint önkényes, annak jogszabályi keretei nem biztosítottak.

Meglátásom szerint a bíróság önkényesen hátrányos helyzetbe sorolt, mikor ítéletében két halmazt hozott létre az adásvételi szerződés tartalmát illetően: eredeti vevő és elővásárlási joggal rendelkezők/rájelentkezők. Jogalkotó az elővásárlási jogra vonatkozó szabályok megalkotásával tesz különbséget az alanyi kör tekintetében a termőföld tulajdonának megszerzése során. A tulajdonjog megszerzés a hatósági jóváhagyásban foglalt végzéssel realizálódik. A hatóság az adásvételi szerződést velem hagyta jóvá, így a termőföld tulajdonosa én lettem. Az adásvételi szerződés tartalmát tekintve nincs két különböző halmaz. Az elővásárlási jogával élő vagy teljeskörűen elfogadja az ajánlatot vagy nem. Bármely módosítás az ajánlattól való eltérést eredményezi, mely új ajánlatnak minősül. Tehát két különböző halmaz (eredeti vásárló és elővásárlási joggal élő vásárló) értelmezhetetlen.

A bíróság a törvény előtti egyenlőség szempontjából a vevőt és az eladót is két külön halmazba sorolta, jöllehet a szerződéses kötelezettségek betartása tekintetében a törvény előtt egyenlők vagyunk, tehát egy halmazba tartozunk. Ezzel szemben a bíróság az egyik csoportba sorolt engem, mint vevőt, aki 100%-ban köteles elfogadni az adásvételi szerződés minden pontját, a másik csoportba pedig az eladót, akinek lehetőséget ad arra, hogy a szerződés bizonyos, előre nem definiált pontjait utólag, kedve és éppen aktuális érdeke szerint csak az eredeti vevő vonatkozásában tekintse magára nézve érvényesnek, tőle nem várja el az általa megkötött és kifüggesztett szerződés 100%-os elfogadását, ezzel hozva engem hátrányos helyzetbe jogaim érvényesítése során.

3086/2013. (III. 27.) AB határozat [29] Az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata szerint az Alkotmány 70/A. §-ában foglalt rendelkezést a jogegyenlőség általános elvét megfogalmazó alkotmányi követelményként értelmezte. E határozataiban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az Alkotmány e rendelkezése az azonos szabályozási körbe vont jogalanyok közötti olyan alkotmányos indok nélkül tett megkülönböztetést tiltja, amelynek következtében egyes jogalanyok hátrányos helyzetbe kerülnek. Kimondta, hogy az alkotmányi tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok tekintetében tett megkülönböztetésekre terjed ki, abban az esetben, ha a megkülönböztetés nem alapvető alkotmányos jog tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha az az emberi méltósághoz való jogot sérti. Az Alkotmánynak ez az általános jogegyenlőségi követelménye arra vonatkozik, hogy az állam, mint közhatalom a jogok és kötelezettségek elosztása során köteles egyenlőkként – egyenlő méltóságú személyként – kezelni a jogalanyokat, a jogalkotás során a jogalkotónak mindegyikük szempontjait azonos körültekintéssel, elfogulatlansággal és méltányossággal kell értékelnie. [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.; 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77–78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281–282.; 30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130, 138–140. stb.]

[30] Az Alkotmánybíróság 42/2012. (XII. 20.) AB határozatában már vizsgálta, hogy az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének értelmezése során irányadónak tekinthetők-e az Alkotmány 70/A. §-ának értelmezése során kimunkált megállapítások.

[31] E határozatában kifejtette: "Az Alaptörvény XV. cikke egyaránt tartalmazza az általános egyenlőségi szabályt [(1) bekezdés], és az alapjogok egyenlőségét, illetve a diszkrimináció tilalmát [(2) bekezdés]. Az általános egyenlőségi szabály az Alkotmányban kifejezetten nem szerepelt; az Alkotmánybíróság gyakorlata ezért ezt az alkotmányos demokráciában elengedhetetlen szabályt az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése és az Alkotmány 54. § (1) bekezdése együttes értelmezéséből vezette le [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73.]. **Az Alkotmánybíróság érvelése szerint az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében biztosított emberi méltóság joga – mint a 70/A. § (1) bekezdésben említett alapvető jogok legalapvetőbbike – szükségképpen magában foglalja az egyenlően kezelés követelményét a jogrendszer minden normájával szemben. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésével tartalmilag azonos rendelkezés; az Alaptörvény továbbá tartalmazza az Alkotmány 54. § (1) bekezdésével az emberi méltóságot tekintve egyező II. cikket. E kettő összekapcsolása továbbra is elfogadható, amennyiben az általános egyenlőség követelménye a minden embert megillető méltóságból következik; erre azonban nincs minden esetben szükség, mert az Alaptörvény külön szabályban rögzíti a törvény előtti egyenlőséget. Ezzel együtt a törvény előtti egyenlőség lényegi tartalma változatlanul – az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatával egyezően – az emberek egyenlő méltósága. Az Alaptörvény emberi méltóság klauzulája ugyanis kizárja a törvény előtti egyenlőség eltérő értelmezését, egyben továbbra is meghatározza tartalmát. Az Alaptörvény alapján tehát az összefüggés az emberi méltóság (Alaptörvény II. cikk) és az egyenlőség (Alaptörvény XV. cikk) között továbbra is fennmaradt, annak ellenére, hogy az Alkotmányból hiányzó és az Alkotmánybíróság idézett gyakorlatában kialakított általános egyenlőségi szabály most kifejezetten szerepel az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében. Az általános egyenlőségi szabály így az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésére alapozható. Ez dogmatikai egyszerűsítés, miközben – a fentiek szerint – a szükségszerű kapcsolat az egyenlő méltóság (Alaptörvény I. cikk és II. cikk) és a törvény előtti tartalmi egyenlőség között változatlanul fennáll, mert az egyenlőség végső alapja az egyenlő méltóság.**

Ezért az általános egyenlőségi szabály alkalmazásának dogmatikájában – pl. a csoportképzés vizsgálatában – a mondottak szerint változtatás nem indokolt, az Alkotmánybíróság gyakorlata továbbra is irányadó." {42/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [22]–[26]}

[33] Az Alkotmánybíróság kezdetektől követett gyakorlata szerint az azonos helyzetben lévők között nem alapjogok tekintetében tett megkülönböztetés csak akkor tekinthető alkotmányellenesnek, ha nincs a tárgyilagos megítélés szerint ésszerű indoka, tehát önkényes [16/1991. (V. 20.) AB határozat, ABH 1991, 62.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280–282.].

IV. Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme (tisztességes bírósági eljáráshoz való jog)

Fentiekén túl a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogom is sérült. Álláspontom szerint a bíróság éppen az ügy leglényegesebb elemét, vagyis jogszavatosság intézményét nem vizsgálta, jóllehet arra minden lehetősége megvolt: a Ptk. a jogszavatosság intézményét ismeri (Ptk. 6:176. §), ráadásul a teljes pert jogszavatossági igényem érvényesítése érdekében indítottam. Az ügy érdembeni megítélése szempontjából releváns kérdésre, mint a jogszavatosság értelmezésére, indoklása semmilyen formában nem tér ki (Ptk. 6:176. §).

Maga, a Kúria végzés indoklása is egyértelműen fogalmaz:

- „A jogvita rendezése, a kereset érdemi elbírálása a Ptk. ezen belül is a jogszavatossági szabályok alkalmazását igényelte.”
- „Az elsőfokú bíróság felperesre kedvező határozata a Ptk. 6:176. § (5) bekezdése rendelkezésén alapul, míg a másodfokú bíróságé a Ptk. 1:4. § [Az elvárható magatartás elve. Felróhatóság] (1) bekezdésén.”

3002/2021. (I.14.) AB határozat: [25] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmezésekor irányadónak tekinti a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban korábban kimunkált gyakorlatát.

[26] Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményének dogmatikáját a 6/1998. (III. 1.) Ab határozatában foglalta össze: „a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. [...] {6/1998. (III. 1.) Ab határozat, Abh 1998, 91, 95; megerősítette például: 36/2013. (XII. 5.) Ab határozat, Indokolás [31]; 5/2020. (I. 29.) Ab határozat, Indokolás [42]}

[27] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban – a 6/1998. (III. 11.) Ab határozatban foglalt megállapításait ismételten megerősítve – rámutatott, hogy **a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.** Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes bírósági eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül (Abh., Indokolás [24]).

A Győri Törvényszék indoklásában arra sem ad választ, hogy vajon miért CSAK a szerződés per-, teher- és igénymentességére vonatkozó pontját tekinti az eredeti vevőre vonatkozóan, illetve, megkerüli az ügyben alkalmazandó jogszabályt, melyre a felperes keresetét alapította, és az eljárásban egy teljesen indifferens jogszabályi rendelkezésre alapítja érdemi döntését (Ptk. 1:4.§), ami az ügyben releváns tényállásra nem is irányadó. Ha követjük a bíróság okfejtését, miszerint „az alperes és a felesbérője között megkötött szerződésben a kettőjük viszonylatában értelmezhetők elsődlegesen a szerződés kikötései”, felvetődik a kérdés, vajon a vételár vagy a birtokba adás tekintetében miért nem érvényesül ez az okfejtés?

Az adásvételi szerződés 9. pontjára, miszerint „A szerződő felek megállapodnak, hogy a jelen jogügylet tárgyát képező ingatlant az eladó a teljes vételár megfizetésével egyidejűleg bocsátják a vevő birtokába.” sem ad a bíróság értelmezhető választ. Ha a bíróság fent idézett okfejtését

elfogadjuk, akkor a birtokbaadás vételár kifizetéshez való kötése értelmezhetetlen, hiszen eredeti vevőt, mint felesbérlet eleve megilleti a használat joga. Ennek következtében pedig a bíróság érvelése önmagának is ellentmondó. **A bíróság megállapítása - "Az alperes a felesbérletjével megkötött szerződés aláírásakor nem bárkivel szemben érvényes feltételeket, hanem a felesbérletjével kapcsolatban irányadó rendelkezéseket rögzítette a szerződésben."** – a szerződés 9. pontja tekintetében is a józan ésszel ellentétes.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot az eljárás egészének minősége alapján vizsgálja: a tisztességes eljárás (*fair trial*) „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95; legutóbb 3128/2020. (V. 15.) AB határozat, Indokolás [44]}

„[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvényeknek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.” {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23], legutóbb 3128/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [21]}

„a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32], vö. 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre {3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]; 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}

3179/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [82] pont: a bíróságnak a döntése szempontjait, indokait kellő részletességgel kell bemutatnia az indokolásában.

A bíróságnak nem kötelezettsége minden észrevétel egyenként történő megcáfolása, de a jelen esetben éppen a jogvita lényegadó sajátosságával (jogszavatosság) kapcsolatos indokolási kötelezettségét nem teljesíti a bíróság, és nem ad támpontot arra, hogy miért nem érvényesül az elővásárlásra jogosulttal szemben. Ez összefügg az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével, hiszen nemcsak hogy a jogszavatossággal kapcsolatos jogi érvelést mellőzi egészében, hanem különbséget is tesz a jogalanyok (szerződés szerinti vevő és elfogadó nyilatkozatot benyújtó) között.

Tisztességtelennek tartom a Kúria eljárását velem szemben, mikor az általa is észlelt jogszabálysértést csak azért nem szüntette meg, mert meglátása szerint azt én nem kértem. A jogszabályok szerint kötelező ügyvédi képviselőre megbíztam és megfizettem jogi képviselőt, aki nevemben kérelmet nyújtott be. A kérelemben pedig fogalmazott meg jogszavatossággal kapcsolatos kérdést is. Alaptörvény által biztosított jogom, hogy a törvényeknek megfelelően ítéljék meg ügyemet, mégis jelen helyzetben úgy tűnik egyedül

az én felelősségi körömbé esik, hogy a törvényszéki mulasztás helyrehozására sikerül-e megtalálnom és megfizetnem azt az ügyvédet, aki a Kúria elvárásainak megfelelően tudja tartalmában is megfogalmazni a jogsértési kérelmet, miközben a Kúria is észlelte a nyilvánvaló jogszabály ellenességet!

A Győri Törvényszék ítélete szerint a földhasználati nyilvántartás közhitelesen tartalmazza a termőföldek használatával kapcsolatos adatokat. Éppen ezért ítélete szerint elvárható körülmény ingatlan vételénél a közhiteles nyilvántartásból való tájékozódás követelménye: "Az elővásárlásra jogosulttól is elvárható, ha a termőföld eladója és vevője között létrejött szerződéssel kapcsolatban elővásárlási jogával élni kíván, tájékozódjon a megvásárolandó termőfölddel, annak közhiteles nyilvántartásban feltüntetett adataival, esetleges terheivel kapcsolatban."

Ezzel szemben a közhiteles nyilvántartás NEM tartalmazza a bérleti szerződésben kikötött, termőföldek esetében 5 évig nem módosítható bérleti díjat! Sőt ilyen irányú tájékoztatást a földhivatal mindaddig nem ad, amíg az adott ingatlan tekintetében tulajdonosi jogosultsággal nem rendelkeznek! Miközben a perben nem vitatott szakértői vélemény a termőföld értékcsökkenését elsősorban a rendkívül alacsony felesbérleti díjból eredezteti.

Mindezek alapján a Győri Törvényszék olyan terhek ismeretét kéri tőlem számon, melyekkel a rájelentkezés pillanatában nyilvánvalóan nem rendelkezhettem és melyek ismerete ezzel szemben eredeti vevő és eladó számára nem voltak ismeretlenek, lévén a felesbérleti szerződés köztük jött létre. Véleményem szerint ezért a Győri Törvényszék ítéletében a fegyverek egyenlőségének elvét is megsértette velem szemben.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését NEM kezdeményeztem.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Nyilatkozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt saját nevemben, önmagam járok el.

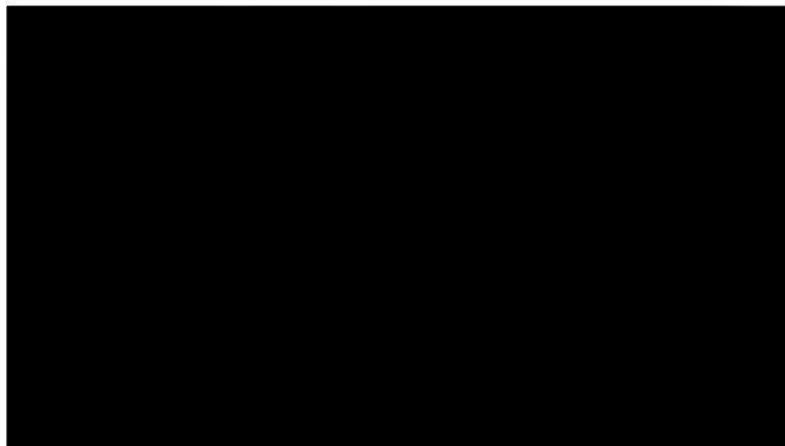
c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü.

határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel nyilatkozom, hogy jelen indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához NEM járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata - Mellékletek: személyi igazolvány és lakcím kártya másolata

Kelt 2021. december 27.

Előttünk, mint tanúk előtt:

tanú:

tanú:

